

KOČEVSKI SLOVENEK

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Pos. štev. 1 — din.; letna naročnina 30 din., v zamejstvu 60 din. — Poštno-ček. rač. št. 17.785
Oglaš po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Andrej Struna, Kočevje. — Tiska tiskarna J. Pavliček, Kočevje

Varujmo se svojega prijatelja!

Kako? Prijatelja naj se varujemo? S prijateljem se razumemo, se lepo pomenimo, si težave potožimo, posmejemo, zabavamo. Prijatelj je naša tolažba, če imam še toliko denarja in se mi drugače dobro godi. Če sem pa sam, nimam nikogar, s katerim bi se razgovoril, mu svojo dušo odkril, mu svoje težave potožil, pa tudi veselje z njim delil, ali bi ne bilo to pusto življenje? O, prijatelj je dragocena stvar, ki nam življenje slajša in lajša. Saj pravi sv. pismo: „Kdor je našel prijatelja, je našel zaklad“.

Če je s prijateljem tako — in res je tako — kako da potem pravi pregovor: „Bog me varuj prijateljev, sovražnikov se bom že znal sam varovati“. Sovražnikov se res sami varujemo, ker vemo, da so naši sovražniki, da nam hočejo škodovati. A zakaj naj nas Bog prijateljev varuje? Kakšnih prijateljev? Pravih gotovo ne. A vsak, ki se prijatelja dela, ki se ti smeje, sladko govori, prilizuje, ni pravi prijatelj. V takem prijatelju tiči morda tvoj najhujši sovražnik, slepar, zapeljivec. Kaj se ni kača v raju delala prijateljico Evi in Adamu, jima sladko govorila, kakor da jima hoče najboljšo, da bosta postala še bolj srečna in pametna, bolj kakor Bog? O, sleparjev, ki prihajajo k nam v ovčjih oblekah, znotraj pa so gra-bežljivi v volčjih oblekah, je mnogo!

Enega takega vam želimo danes pokazati. Čisto od blizu si ga hočemo ogledati. No, morda ga že poznate? Seveda ga poznate. Imate ga morda za prijatelja. Zato ga imate radi. A ravno ta „prijatelj“ je nevaren, je zapeljiv, prinese marsikomu pogubo. Ali uganete, koga mislimo? No, to je pač naš stari znanec: alkohol.

Naš slovenski narod je majhen, ogrožen od vseh strani, od neprijaznih narodov. Vedno smo v nevarnosti, da nas kaj prevladajo, oškodujejo, našo zemljo skrčijo. Na severu so nam jo že mnogo skrčili. Gledati moramo, da vsaj to obdržimo, kar še imamo! Zato moramo skrbno paziti, da svojih moči ne tratimo, da se ne slabimo ne telesno, ne duševno, da smo pri polni moči, zdravstveno in нравstveno in gospodarsko, da moremo kljubovati vsem viharjem in odbijati vse neupravičene napade na nas. Alkohol nas pa strašno slabi. Zdravstveno, нравstveno in gospodarsko.

Zdravstveno: Koliko mož in fantov nam je že prezgodaj pokopal? Koliko jih je padlo v pijanosti pod nožem? Še več jih seveda umrje naravne smrti, toda prezgodnje, alkohol mu je pred časom izpodjedel korenine življenja. Saj so dognali, da vsak deveti moški zaradi alkohola umrje. Nam Slovencem je pa, ker smo mal narod, vsakega človeka škoda. Čemu jih bomo brez potrebe s pomočjo alkohola spravljali prezgodaj na oni svet? Ali zato, da nam tujci našo zemljo zasedejo? — Posebno poguben je alkohol in škodljiv za narod. To naši ljudje vse premalo upoštevajo; saj niti ne mislijo na to, kako alkohol škoduje narodu. Mati, ki je na porodu, misli, da mora piti vino, da bo lažje premagala težave. To je stara, a popolnoma kriva vera. Žalibog, da se take krive vere ljudje krčevito drže in je ne popuste, dasi so zdravniki že davno dognali in dokazali, da al-

kohol ne daje nobene moči in nobenega zdravja, da zdravje le krade in življenje le krajša. Vi tega ne verjamete? Pa povejte, če poznate ali ste poznali kakega človeka, ki je zato zbolel in prezgodaj umrl, ker ni pil vina ali žganja ali piva? Ne najdete takega, če ga tudi iščete ali ste ga iskali pri belem dnevu z električno lučjo. Ali pa morda koga poznate ali ste poznali, da je zato zbolel in prezgodaj umrl, ker je vina, piva ali žganja preveč pil? O, lahko ste ga poznali in ga še poznate; ali četudi nikogar ne poznate, neovrgljivo gotovo je, da je takih bilo in jih je še na stotine, na tisoče, na stotisoče. Zato že smete verjeti, da alkohol res ne daje moči in zdravja, in bi bilo že čas, da to staro krivo vero enkrat opustimo in se držimo zdravih nauk, ki so jih učenjaki dognali. Kljub vsemu videzu! Kajti le zdi se človeku, da je po pijači močnejši, ker alkohol kri razburi in požene po telesu. A to ni prava moč; ko se tisto razburjenje poleže, je človek potem še slabotnejši, moči mu upadejo. Zato mati ne bo porodnih težav nič lažje prestala, če pije alkohol; ta utegne samo njenemu zarodu škodovati. Koliko je otrok ali telesno pohabljenih ali duševno omejenih, manj vrednih, slabo nadarjenih, topih in bebastih, ker so bili spočeti in rojeni pod vplivom alkohola!

Nravstveno: Kako pijančevanje človeka нравstveno ubija, kako ga duševno pokvari, kako mu značaj maliči, voljo ubija, napravi iz poštenjaka zgubljenca, razuzdanca in divjaka, tega pač ni treba šele dokazovati. Kdo tega že davno ne ve? To bi najbolje vedele povedati tiste žene, ki so toliko nesrečne, da imajo moža pijanca. Saj so enkrat tukaj v „Kočevskem Slovencu“ svoje gorje že potožile. Smilijo se nam kakor duše v vicah. Le pomagati jim žal ne moremo veliko ali nič; kajti alkohol, ki drži njih moža v krempljih, ga zlepa več ne izpusti. Človek, obseden od alkohola, je kakor obseden od hudiča. Nima pameti, nima vesti, nima srca, je lahko hujši kakor zver. Žena se mu ne smili, če še toliko trpi in joka, otroci se mu ne smilijo, četudi stradajo in so raztrgani in jih sam pohujšuje. Tudi gospodarstvo se mu ne smili in ga spravlja na boben. Sam si žaga vejo, na kateri sedi, in bo nekega dne telebnil na tla. Vse to lahko ve, pa si iz tega nič ne stori, ampak divja svojo pot slepo naprej. Ne poslušaj glas svoje vesti, ampak samo glas svoje strasti, dokler ga ne pogubi. Edina rešitev zanj bi bila popolna zdržanost od alkohola. Kajti nič piti, nič ga videti, je takemu človeku, ki ga je navajen, lažje, kakor zmerno piti. Če začne piti, je že izgubljen, ker ne zna mere držati. Če koga poznate, ki je pijančevanju vdan, mu dajte ta recept: naj se ga popolnoma zdrži! Če ni že preveč zapit in od alkohola ubit, na ta način se bo rešil.

Gospodarsko: S tem smo že tudi pravzaprav povedali, kako da alkohol naše ljudstvo gospodarsko upropašča. Koliko kmečkih domov je pogнал na boben! Tudi slovenske zemlje je šlo zaradi alkohola že veliko v roke tujcev, posebno na Štajerskem po vinorodnih krajih. Nemški trgovci so

Slovincem dajali piti vina in žganja toliko časa, da so tem nespametnikom kri izpili, to se pravi: gospodarsko jih uničili in njih posestva pokupili. Ni čudno, če alkohol naše gospodarstvo izpodjeda in izpodkopava, saj gre v Sloveniji vsako leto okoli ene milijarde, to je tisoč milijonov po grlu! Za naše male razmere strašna številka, da se je moramo kar ustrašiti! Kaj bi se s tem denarjem dalo dobrega napraviti, ko bi se porabil za resnično potrebne in koristne reči! Zdaj se pa z njim kupuje toliko bolezni, greha, prepira, revščine in zgodnje, včasih nesrečne smrti!

Ali zdaj poznate svojega „prijatelja“? Ali zdaj razumete, da tudi z ozirom na tega velja: „Bog me varuj mojih prijateljev, sovražnikov se bom vedel že sam varovati“? Vsaj zelo nevaren je ta prijatelj in treba je z njim oprezno ravnati! Ni treba, da je človek velik pijanec, včasih ga je dosti le malo preveč, pa komu prizadene že smrten udarec.

Slovinci smo majhen narod. Ali bomo pustili, da nas bo še alkohol redčil in uničeval? Nemški nacionalci dobro vedo, kaj njih narodu škoduje. Zato svoj mladi rod vzgajajo čisto brez alkohola in brez tobaka. Tega bi se smeli mi od njih učiti! Če hočemo ostati telesno in duševno zdravi, narodno močni in odporni, potem se varujmo tega našega „prijatelja“ alkohola. Vsaj zelo previdno občujmo z njim, da nas ne premoti in prevara in ne upropasti zdravstveno, нравstveno, gospodarsko in — narodno!

Ivan Dren:

2

„Cesar“ Jože Prelesnik

Nekega dne so ga aretirali in njegovo stanovanje preiskali ter našli več vrst raznih barv in tudi več komadov še nedovršenih bankovcev.

Pri zaslišanju je vse priznal in bil zato prvič obsojen na eno leto zapor, ki bi ga bil imel prestati v šentpeterski vojašnici v Ljubljani.

Pozneje v starosti je o tem svojem pivem zaporu tako pripovedoval:

„Hat sanjat, bilo je ravno v najlepši pomladi, ko sem pogledal skozi okno, ki je bilo močno zavarovano z omrežjem, v prosto naravo, zunaj je bilo vse v najlepšem cvetju, jaz pa zaprt! Pa sem si mislil: Ne boš Jaka! in sem že takoj prvo noč pridobil ječarja, da mi je prinesel pilo in vrv, s pilo sem prepilil -gatre-, po vrvi sem se pa doli spustil, pa sem bil prost.“

Ječarju je obljubil veliko denarja, zato mu je prinesel vse potrebno, da je lahko ušel.

Toda le malo časa se je veselil svobode, kmalu so ga zopet prijeli.

Sedaj je nanj postala pozorna tudi državna oblast, ki je zopet ujetemu stavila ponudbo in sicer tako, da se mu kazen, ki mu jo je bilo treba odsedeti v zaporu, odpusti pod pogojem, da ne bo nikoli več denarja ponarejal, ter da kot spreten risar sprejme službo v državni tiskarni na Dunaju, kjer se tiskajo bankovci.

Takratne oblasti so mu zato stavile tako ugodne pogoje, da bi ga odvrnile od nadaljnega ponarejevanja, ker se jim je zdel zelo nevaren tekmeč. Vedele so naprej, da

ako ostane Prelesnik na svobodi, bodo imela oblastva še veliko opraviti z njim, kakor jim je resnično pozneje povzročil zelo veliko preglavic.

Prelesnik je ponudbo sprejel z obema rokama, bil takoj svoboden in odšel na Dunaj v svojo prvo in zadnjo službo. Obetal se mu je lepa bodočnost. Imel je državno službo z lepo plačo.

Ko bi bil vztrajal v službi, bi bil nedvomno s svojimi zmožnostmi lahko postal še zelo imeniten gospod, toda žal, da je prišlo drugače.

Prelesnik je bil takrat mlad abiturijent, zelo živahen in veseljak prve vrste. V novi službi so mu pa kolikor toliko omejevali svobodo in pazili strogo nanj, da ne bi morda zopet kaj začel delati na svojo roko.

Zato v novi službi ni dolgo vztrajal, že po dveh mesecih se je zopet pojavil v Ljubljani. In od tistega časa dalje se začel njegovo burno in nemirno življenje. Policija in orožništvo ga je začelo zasledovati kot divjo zverino, zato se je iz Ljubljane umaknil v samotne vasi in naselja ter risal bankovce v veliki množini. Imel je takoj veliko prijateljev, ki so mu nudili skrivne podstrešne sobice, da je v njih nemoteno lahko „delal denar“. Se razume, da ga je orožništvo dostikrat zasledilo, kje ima svojo delavnico, pa so ga vselej prijatelji pravočasno posvarili, da je pobegnil in orožnikom velikokrat „kašo upihal“. Še najdalje se je držal na Rašici pri Velikih Laščah v „Šklopovem“ mlinu. Ta mlin stoji v precejšnji razdalji od vasi na samem in tudi nobene prave poti ni do njega. V tem mlinu je imel v podstrešju svojo sobico, kjer je dolgo nemoteno delal, domači so pa že skrbeli, da ni prišel nobeden nepoklican gost do njega, razen onih zaupnikov, ki so skrbeli, da je prišel v promet njegov ponarejeni denar.

Prišel je tudi ribniške in sodraške vasi. Tako je med Otavcami vaščan iz Goriče vasi kahal oglje. Baš je povžil skromno južino, kar stopi k njemu iz gošče neznan človek, ki ga poprosi za kaj gorkega. Gostoljubni ogljar postreže čudnemu gostu z gorko kavo, ki jo je za se hranil za večerjo. Nato pa obiskovalec sprašuje ogljarja, če ima kaj papirja in svinčnikov. Pogovorila sta se, da je ogljar odšel v Ribnico po razne pisalne priprave. Gost se je zadržal

pri ogljarju še nekaj dni. Za slovo pa je nagradil gostoljubnega ogljarja z lepimi bankovci. Zdaj šele je Uoričevljan spoznal „cesarja“ Prelesnika in z njim sklenil daljšo trgovsko zvezo. Toda najraje se je Prelesnik držal v domačem kraju, v Dobropoljah in in velikolaških vaseh. Najljubši mu je bil le Šklopov mlin na Rašici.

Toda orožniki so vendar zvedeli za njegovo skrivališče ter so nekega večera obkolili Šklopov mlin. Mlin stoji na desnem bregu potoka Rašice in ni nobenega mostu v bližini. Zato so orožniki obstopili le desni breg potoka, dva orožnika sta šla v mlin, drugi so pa zunaj stali na straži. Stavba je pa tako urejena, da je v pritličju mlin, v prvem nadstropju stanovanje in še višje v podstrešju je bila pa tista sobica, kjer je Prelesnik imel svojo delavnico. Ko sta prišla orožnika v mlin, je eden domačih stekel po stopnicah do njegove sobe in zaklical: „Jože beži!“

On se obrne in vidi orožnika že med vrati, tedaj pa njegov: „hat sanjat!“, skoči k oknu, ga hitro odpre in skoči ven ravno v mlinski jez, ki je bil sedem metrov nižje od okna, urno priplava na desni breg potoka in izgine v temni noči.

Tokrat jim je ušel, toda mesto njega sta bila obsojena dva brata mlinarja, zato ker sta ga skrivala, vsak na šest mesecev zapora. Takih in podobnih primerov je Prelesnik še veliko doživel v svojem burnem življenju, pa tudi veliko takih, ki so bili usodni zanj, in je moral velikokrat korakati uklenjen med orožniki.

Prijatelj je imel povsod dovolj, ki so ga prikrivali in šulili pred orožniki, pa vendar je bil velikokrat aretiran in obsojen za dobo več let.

Kazni ni pa nobene cele prestal dokler je bil še čvrst in mlad, vselej je prej pobegnil iz zapora.

O njem so krožile med ljudmi najrazličnejše bajke in domišljije. Tako n. pr. da je on, ki je študiral črno šolo, vsega zmogel, da se more spremeniti v muho in zleteti skozi zamrežena okna in da se more narediti nevidnega itd. itd.

Resnica je pa bila v tem, da so ga vsi dobro poznali, tudi jetniški pazniki in so se hoteli okoristiti s svojim jetnikom. Pogodili so se, da jim bo naredil toliko in

toliko bankovcev, kot protiuslugo pa je zahteval, da mu omogočijo beg iz ječe na ta ali drugi način. In res so mu včasih nalašč pustili vrata celice odprta, da je pobegnil, ali so mu pa prinesli v ječo pile, s katerimi je prepilil omrežje na oknih in tako pobegnil.

Kot človek je bil zelo dobrega srca in jako radodaren.

Ker mu ni denarja nikoli manjkalo, je rad podpiral revne ljudi, ki so ga prosili pomoči. Za časa njegovega „cesarjevanja“ je bilo po naših krajih zelo razvito oderuštvo. Nekaj imovitejših oderuhov je posojalo denar revnim kmetom za prav visoke obresti po 10, 12 celo po 20 procentov. In gorje upniku, ako ni plačal obresti ob določenem roku. Takoj je sledila tožba, rubežen in končno je šlo posestvo na boben. Veliko družin je tiste čase obubožalo in zgubilo hišo in zemljo.

V takih slučajih, ko je bilo treba plačati obresti oderuhu, so se ljudje najraje zatekali po pomoč k Prelesniku in on, ako je le imel kaj gotovine pri sebi, je vsakemu pomagal z desetakom (cegnarjem) ali pa tudi s stotakom.

Tako je on s svojo radodarnostjo mnogim pomagal iz stiske in rešil njihova posestva pred neizogibno prodajo.

(Konec prihodnjic).

Naredba o prodaji moke in kruha na nakaznice

(Nadaljevanje)

Člen 8. Osebe, ki se popolnoma oskrbujejo v človekoljubnih in dobroteljskih zavodih, učiliščih in odgojevališčih, jetnišnicah, v zavetiščih itd., ne dobe osebnih nakaznic.

Taki zavodi dobe moko in mlevske izdelke ter kruh in testenine na posebne nakaznice za zavod, ki jih izdaja pristojni občinski preskrbovalni urad na prijavo po čl. 4 te uredbe.

Nakaznica mora vsebovati navedbo, za koliko število oseb in za katero množino moke in mlevskih izdelkov, kruha in testenin je izdana, in za katero dobo velja.

Nakaznice se izdajajo za dobo enega meseca.

† Dekan Anton Skubic:

4

Zgodovina ribniške župnije - turški pohodi

Meseca marca leta 1475. so Turki pridrli na Notranjsko in zažgali župnijsko cerkev v Cerknici.¹ So li takrat prišli do Ribnice, ne vemo, pač pa brzkone. Na dan pred sv. Marijeto dne 1476. je pridrla četa 4500 konjenikov z Hrvaškega proti Brežicam. Ker niso mogli čez Savo, jo udarijo proti samostanu Pleterje, ki je bil močno utrjen. Samostan so brez uspeha naskakovali. Zato opuste obleganje in dirjajo proti Novem mestu, potem skozi Ribnico, čez Bloke, Cerknico proti Postojni in naprej čez Vipavo proti Gorici. Odtu so krenili čez Črni vrh in Žire v loško okolico, Polhov gradec in Logatec. Najsamotnejše doline in grape so takrat videle Turke. Razven revnih kraških vasi je takrat občutil turško divjost tudi Lož. Roparji, ljudje so jim pravili mavharji (Sackmann), so požgali mesto in prebivalce odpeljali. Ko je ta drhal prebredla vso Dolenjsko in Notranjsko, je odšla zopet skozi Ribnico proti Kočevju in preko Kolpe na Hrvaško.²

Tako je minilo žalostno leto 1476 brez prave pomoči. Prav pravi župnik Jakob Unrest s Koroškega, ki je bil sam priča teh pohodov in jih tudi opisal. „Naj vendar pomisli vsak pameten človek, kako je mogoče, da je tako majhna četa Turkov, ki so jo cenili kvečjemu na 2000 mož, smela brez ovire divjati po dravski dolini, Koroškem, slovenski krajini, Kranjskem in Krasu in povzročiti toliko škode,

ne da bi se ji kdo zoperstavil. O, ljubi Bog, čas bi že bil, da krščanski mož skrha turško sabljo. Po tem napadu so se kmetje splošno jezili nad gospodo in stanovi, da nič ne store proti Turkom in da jim gledajo skozi prste. Nekateri plemenitaše in viteze so celo dolžili, da so skrivni zavezniki roparjev.³

Kako usoden čas je takrat napačil za Slovence, predvsem pa za naše ribniške pokrajine skorajda vsakoletnimi turškimi napadi, kako živo so čutili, da gre za njihov obstoj, in da jim skoro bije zadnja ura, vse to priča obupna prošnja za pomoč, ki so jo kranjski deželni stanovi leta 1474. naslovili na papeža Siksta IV. To pismo je živa slika zapuščenosti, obupnosti in razdvojenosti, ki je takrat vladala v naših deželah, in natančno opisuje strašno gorje, ki jih je zadelo. Zato ga hočem vsaj deloma tu podati.

„Sveti oče,“ tako pišejo kranjski stanovi, „kot Vaše revne, zapuščene in izdane ovčice pribežimo k Vam, polni zaupanja in ljubezni do Vaše svetosti, kakor so nekaj pribežali prebivalci grškega cesarstva in drugi, ki so bili hudo stiskani od sovražnikov Kristusovega imena. Ker takrat ni bilo krščanske pomoči od nikoder, si je podvrzel grozoviti Turek grško cesarstvo, Bosno, Srbijo, Armenijo in druge dežele. Takrat smo tudi mi povzdignili glas na vso moč, toda žal, da je bil le malo uslišan. In tudi tista pomoč je prišla prepozno. Zato je turški sovražnik osemkrat pridrl z veliko množico v našo deželo, jo požgal in tako opustošil, da se mora smiliti Bogu, vaši svetosti in vsakemu kristjanu. Kaj nas pa čaka, ako nam še sedaj kristjani ne pridejo na pomoč! Nič drugega, da se bomo morali mi (Kranjci) in prebivalci Slovenske Krajine (kamor je spadala tudi Ribnica), Metlike, Istre,

Krasa in še mnogih drugih sosednih pokrajin, ki so z nami vred veliko trpele, vzdigniti in zapustiti deželo, mesta, gradove in domovino. Ako pa bode do tega prišlo, česar se bojimo, kje bo pa ta revna in preganjana množica našla zavetje in živež? In kaj se še zna zgoditi, ako bo Turek naše dežele zasedel in odtod vedno stegal svoje grabežjive roke po krščanstvu. Vse, kar je krščanskega, bi uničil in razdejal. Kdor ni sam videl in izkusil bridkosti, se mu ne da opisati niti s pismom, niti z zgovornimi besedami, kdor pa je videl tisočero silo, bridko vpitje, veliko trpljenje in jok ubogih ujetih kristjanov te dežele, kakor so to videli stotniki in hlapci mejnega grofa Alberta Brandenburškega in vojvode Sigmunda Avstrijskega, ki sta jih poslala našemu cesarju in naši deželi na pomoč, ta je bil pač ginjen žalosti in usmiljenja. Božji zakon nam zapoveduje, da ljubimo Boga čez vse, svojega bližnjega pa kakor samega sebe in da je treba zlasti tistim pomagati, ki so v sili in nadlogah. Kdo pa je bolj zapuščen, kdo je revnejši in nadložnejši kakor smo mi? Štiri dolga leta že traja vojska in še je ne bo konec, ako nam ne prihiti sam Bog z mogočno roko na pomoč. Malo čutimo, da se kdo zmeni za naše dežele in cerkve, ker v tolikih letih se ni nič izdatnega storilo za nas: sami smo se morali braniti in skrbeti, da ne pridemo krutemu Turku v pest. Baha se namreč, da se mu mora klanjati vsa zemlja. Zato ne kaže drugega, kakor da ga spodimo iz dežele, ali da jo zapustimo sami, ali pa da se podvržemo Turku. Prvo je težavno, ker so naše moči proti njegovi sili premajhne, drugo je še težavneje, ker bi morali zapustiti domovino in živeti v pregnanstvu, tretje nam bi bilo najtežje, da bi namreč mi, ki nosimo ime Kristusovo, bili podložni zaničevalcu in sovražniku tega presvetega imena.

¹ Gruden 340.

² Gruden 345.

³ Gruden 346.

Člen 9. Gostinskimi obratoma izdaja obratne nakaznice za kruh in moko za potrebe nerednih gostov sreski preskrbovalni odbor po navodilih Banovinskega prehranjevalnega zavoda.

Sreski preskrbovalni odbor izdaja obratne nakaznice za potrebo moke tudi slaščičarnam.

Obratne nakaznice za moko za izdelovalce testenin izdaja Banovinski prehranjevalni zavod.

Člen 10. Vse nakaznice so javne listine. Ponarejanje se kaznuje po kazenskem zakonu.

Člen 11. Kruh, moka in mlevski izdelki ter testenine se smejo oddajati potrošnikom le, če se predloži veljavna osebna nakaznica in kadar prodajalec odzede število odrezkov, ki ustreza zahtevani količini kruha ali moke, oziroma nakaznica za obrat ali zavod, katero nakaznico obdrži prodajalec.

Ta predpis velja tudi v gostinskih obratih za stalne goste.

Gostinski obrtniki so dolžni dopustiti, da njihovi gosti použijejo s seboj prineseni kruh.

Člen 12. Obrtniki, ki oddajajo moko, kruh in mlevske izdelke (peki, trgovci, imetniki gostinskih obratov), morajo v svojih prodajalnicah oz. obratnih prostorih napraviti vidne in čitljive napise, da se smeta moka in kruh pod kaznijo oddajati samo proti uradnim nakaznicam.

Člen 13. Vsi prodajalci moke, kruha in mlevskih izdelkov morajo zbirati odrezke osebnih nakaznic in vse nakaznice ter jih konec meseca izročiti občinskemu preskrbovalnemu uradu z obračunom po členu 14.

Člen 14. Vsi prodajalci in predelovalci moke ter prodajalci kruha in testenin morajo voditi zabeležnico.

Knjiga mora imeti označene strani in mora biti opremljena z občinskim pečatom ter biti na razpolago zaradi kontrole oblastvenim organom ali njih pooblaščenecem.

Iz knjige mora biti razvidno stanje zaloge v začetku meseca, prirastek med mesecem, vir dobave, upraba v obratu in prodaja ter stanje konec meseca.

Te podatke iz zabeležnice morajo vsi oddajalci kruha in mlevskih izdelkov ter testenin predložiti konec meseca občinskemu preskrbovalnemu uradu.

Člen 15. Vsak obrtnik, ki prodaja moko, kruh in mlevske izdelke, ali predeluje moko, kakor tudi vsakdo, ki je vložil prijavo za dobavo osebne nakaznice za kruh in moko, mora dopustiti, da organi občinskega preskrbovalnega urada zaradi nadzora nad poslovanjem in zaradi ugotovitve zalog pregledajo poslovne knjige in obratne ter stanovanjske prostore.

Obrtniku, ki prepreči tak pregled, se razen redne kazni odyzame tudi pravica obratovati z moko, imetniku osebne nakaznice pa pravica do prejema nakaznice.

Člen 16. Mlinarji, ki meljejo na merico, morajo vse svoje prihode moke za merico oddati Banovinskemu prehranjevalnemu zavodu.

Mlinarji na merico morajo voditi zabeležnico po čl. 14. in morajo izvleček iz zabeležnice mesečno predložiti občinskemu preskrbovalnemu uradu.

Prav tako morajo dopustiti organom občinskega preskrbovalnega urada pregled knjig, zalog in poslovanja.

Člen 17. Prekrški te naredbi se kaznujejo, v kolikor niso upoštevani predpisi splošnega kazenskega zakona uredbe o preskrbi prebivalstva in vojske s kruhom ter uredbe o ureditvi blagovne prodaje, po določbah čl. 69. zakona o notranji upravi.

Člen 18. Ta naredba stopi v veljavo z dnem razglasitve v „Služben. listu kraljevske banske uprave dravske banovine“.

Maksimalne cene koruze in koruzne moke

Za mlevske izdelke iz koruze pri prodaji na veliko za 100 kg

	iz rum. k.	iz bele k.	iz činkv.
koruznega zdroba	din 475.—	490.—	510.—
koruzne moke	„ 385.—	400.—	425.—
koruznih otrobov	„ 225.—	225.—	225.—

Te cene računajo prodajalci s sedežem v dravski banovini franko postaja prodajalca, drugi prodajalci pa franko postaja kupca. K tem cenam se pribija občinska trošarina. Ne smeta se pribijati k tem cenam skupni davek in obrabnina vreče.

Pri odjemu večjih količin mlevskih izdelkov se dovoljujejo za cene, navedene v točki 2., po-

pusti, ki jih določita sporazumno prodajalec in kupec.

Odjemalcem, ki trgujejo z mlevskimi izdelki pretežno na debelo, se morajo dovoljevati na pod toč. 2. navedene najvišje cene tolikšni popusti, ga znašajo za mlevske izdelke najvišje nabavne cene za 100 kg

	iz rum. k.	iz bele k.	iz činkv.
koruznega zdroba	din 440.—	455.—	475.—
koruzne moke	„ 350.—	370.—	390.—
otrobov	„ 200.—	200.—	200.—

Duhovno berilo

Nedeljski evangelij nam predočuje Gospodovo priliko o delavcih, ki so bili poklicani na delo. Eni so prišli takoj zjutraj, drugi pozneje in vsak je dobil plačilo. Toda oni, ki so prej prišli, so bili nezadovoljni in so godrnjali zakaj je gospodar ravno tako plačilo dal onim, ki so prišli pozneje kot njim, ki so prišli prej. Godrnjali so četudi so dobili do cela toliko, kolikor so se bili z gospodarjem pogodili. Nezadovoljni delavci v evangeliju bi našli danes na svetu veliko tovarišev in tovarišic. Danes je na svetu polno nezadovoljnosti. Toda nezadovoljnost in godrnjanje malo koristi. To pove sam evangelij. Nič niso delavci dosegli z godrnjanjem nič doklade, nič nadure, pač pa jih je gospodar okregal radi njihove nevošljivosti in čemernosti. Ne godrnjati, marveč dober kristjan mora zaupati božji previdnosti. Čim težji so časi, čim bridkejšje je življenje, tem bolj svitlo se kristjanu prikaže zvezdovodnica: božja previdnost. Takrat ob tej zvezdi nam bo božja pomoč in tolažba blizu, godrnjanje pa božja pomoč odbija.

Sam v se naj človek se zamisli in uvidel bo, da nima povoda se pritoževati in godrnjati nad Bogom in mu očitati trdost. Sodobno človeštvo nas jasno o tem uči. Daleč od Boga, brez Njega, proti Njemu se dviga, a ko zagazi v gorje in trpljenje si ne zna več pomagati. Ko bi se dalo človeštvo voditi božji volji in Njegovi postavi, bi danes na svetu vladala bratska ljubezen, blagostanje in mir, zdaj pa vladata železo in ogenj. Ni bratoljubja marveč klanje človeka — brata, kakršnega še ni zemlja doživela. Duševno in telesno delo danes v glavnem stremi za razdejanjem in uničenjem, kar si je človeštvo v stoletjih pridobilo. Sam v se se zamisli človek v bridkostih življenja in klonil boš glavo v ponižnosti govoreč: Gospod, Ti si naš gospodar, naši dnevi so v Tvojih rokah in naša pota si Ti nam začrtal.

Šmučarske tekme v Sodražici

V nedeljo dne 19. januarja 1941 je šmučarski klub Ljubljana priredil propagandne šmučarske tekme v Sodražici z namenom, da vzbudi tudi pri nas zanimanje za šmučarski šport. Ta namen se je v popolni meri tudi dosegel, saj je bil odziv šmučarskih tekmovalcev za to prvo tekmo jako velik, ki ga ni nihče pričakoval.

Tekme so bile pod vodstvom spretnih gg. funkcionarjev Sm. K. Ljubljana preds. Gnidovca Antona, Omerzu Otona, Zupana Bogdana in Korenini Aleksandra.

Proga je trasiral Bervar Nani, znani smučki tekmovalac na 50 km dolgi progi, in Zupan Bogdan. Start in cilj je bil sredi trga pred gostilno Fajdigo. Proga na 2 km za tekmovalce do 14. leta je vodila po obronkih do Fajdigove stolarne in v loku na levo po ravnini mimo pokopališča do cilja. Druga proga na 4 km, ki so jo morali presmučati tekmovalci od 14. do 18. leta, je šla najprej po potoški cesti in kmalu zavila na desno po njivah in v vzponu na Veliki grič in nato po valovitem svetu proti Jelovci. Tu se je obrnila nazaj mimo Peska v Sodražico na cilj.

Starejši nad 18. letom pa so tekmovali po obeh progah, ki je imela obliko osmice — torej 6 km.

Sneg, ki je bil še v soboto odličen, je žal bil na dan tekme najslabši, zato je bil za tekmovalce jako težak, posebno še, ker je malokdo

imel svoje dilce pravilno namazane ali sploh nič. Kaj se hoče, tudi v takem snegu se mora tekmovalci.

Kdor je prisostvoval tekmam, ta je imel vtis, da je v kakšnem gorenjskem kraju, ker v trgu je mrgolelo tekmovalcev, saj jih je nastopilo 87 po številu iz bližnjih in daljnih krajev.

Tekma se je pričela ob 14. uri 5 minut. Skoraj istočasno so tekmovalci startali na dva in 4 km. Zato sta poslovali dve komisiji. Še predno je prišel prvi tekmovalac na cilj s 4 km proge, so že spustili starejše na 6 km.

Posebno so gledalci, ki jih je bilo mnogo, z zanimanjem pričakovali najmlajše, ki jih je nastopilo 35 in prišli do zadnjega vsi na cilj z velikim elanom. Mnogi so imeli smučič domačega izdelka, marsikdo si jih je napravil sam, tudi vezi so bile pri nekaterih primitivne.

V teku na 4 km je nastopilo 25 tekmovalcev in je bila velika borba za prvo mesto med Boje Antonom-Dolenja vas in Oražen Ludvikom-Mali log, saj znaša med njima razlika samo 12 sekund. Prišli so vsi na cilj.

Na progi 6 km je nastopilo 29 tekmovalcev, med njimi dva izven konkurence od Sm. K. Ljubljana, v svrhu primerjave časa. Osem tekmovalcev je odstopilo, dva radi pokvare na opremi, šest pa, ker so zgrešili progo.

Ob 16. uri 30 minut je komisija že objavila rezultate, ki navajamo vse, da bodo tekmovalci lahko primerjali svoje čase in videli, kako so pri šmučarskih tekmah dragocene sekunde. Pri mnogih odloča, če bi bil le par sekund boljši, pa bi se povzpел za nekaj mest višje.

Na progi 2 km — tabela I.

Na progi 4 km — tabela II.

Na progi 6 km — tabela III.

Prvih deset tekmovalcev iz vsake skupine je prejelo knjigo „Ob desetletnici Sm. K. Ljubljana“, prvi trije iz vsake skupine pa še lične diplome.

Smučarski športni klub Ljubljana ima resen namen, da priredi v prihodnji zimski sezoni enake tekme v še večjem obsegu. Oni bi dali ob prvem snegu na razpolago nekaj njihovih tekmovalcev, ki bi v važnejših krajih priredili po dva do tridnevne tečaje, da bi se seznanili tekmovalci tudi s tehniko smučanja. Želeli bi, da bi bile tekme v bližini kraja ob železnici in takrat bo gotovo udeležba na teh tekmah še mnogo večja. Tekme naj bi bile tudi še v drugih smučarskih panogah.

Rezultati propagandne tekme v smučarskem teku v Sodražici

Proga 2 km

- Čampa Alojzij, Gora, čas 15:53, mesto I.
- Šile Janez, Gora, čas 16:38, mesto II.
- Peček Anton, Gora, čas 16:40, mesto III.
- Malnar Jože, Sv. Gregor, čas 16:43, m. IV.
- Levstik Alojzij, čas 16:44, mesto V.
- Dimnik Ladislav, Dol. vas, č. 16:53, m. VI.
- Novak Vinko, čas 17:02, m. VII.
- Adamič Stanko, Sv. Gregor, č. 17:11, m. VIII.
- Pakiž Milan, Sodražica, č. 17:18, m. IX.
- Cvar Ivan, Zamostec, č. 17:21, m. X.
- Drobnič Janez, Gora, č. 17:35, m. XI.
- Vesel Viktor, Sodražica, č. 17:35, m. XI a.
- Čampa Dane, Sodražica, č. 17:41, m. XIII.
- Vesel Milan, Sodražica, č. 17:46, m. XIV.
- Lavrič Slavko, Sodražica, č. 17:47, m. XV.
- Adamič Mirko, Gora, č. 18:20, m. XVI.
- Tanko Franc, Sodražica, č. 18:35, m. XVII.
- Petek Pavle, Zamostec, č. 18:37, m. XVIII.
- Francl Franc, Sodražica, č. 18:39, m. XIX.
- Kordiš Jože, Loški potok, 19:01, XX.
- Stupica Franc, Sodražica, 19:34, XXI.
- Ivanc Dore, Sodražica, 19:34, XXI a.
- Svete Jože, Sodražica, 19:42, XXIII.
- Kordiš Anton, Loški potok, 19:55, XXIV.
- Novak Drago, Sodražica, 20:13, XXV.
- Kosi Matko, Kočevje, 20:18, XXVI.
- Huber Mitja, Kočevje, 20:25, XXVII.
- Vesel Jože, Zamostec, 20:26, XXVIII.
- Vavter Vilko, Sodražica, 21:—, XXIX.
- Oberstar Leon, Gora 21:37, XXX.
- Hočevar Andrej, Kočevje, 22:15, XXXI.
- Ivanc Tomi, Sodražica, 24:22, XXXII.
- Arko Franc, Sodražica, 25:10, XXXIII.
- Orožen Janez, Sodražica, 26:11, XXXIV.
- Drobnič Peter, Sodražica, 25:32, XXXV.

Proga 4 km

1. Boje Anton, Dolenja vas, čas 31:48, m. I.
2. Oražen Ludvik, Mali Log, 32:—, II.
3. Benčina Franc, Loški potok, 33:01, III.
4. Vesel Franc, Loški potok, 33:30, IV.
5. Anzele Anton, Mali Log, 34:40, V.
6. Lavrič Ludvik, Gora 34:42, VI.
7. Debeljak Jože, Mali Log, 35:12, VII.
8. Zalar Jože, Ribnica, 35:25, VIII.
9. Krže Jože, Gora, 35:57, IX.
10. Košmrl Anton, Gora, 36:27, X.
11. Pust Franc, Sodražica, 36:31, XI.
12. Lovšin Vinko, Dolenja vas, 36:25, XII.
13. Lavrič Janez, Ribnica, 37:15, XIII.
14. Vesel Ivan, Sodražica, 37:56, XIV.
15. Levstik Vinko, Sv. Gregor, 38:37, XV.
16. Oražen Lado, Dolenja vas, 39:30, XVI.
17. Picek Franc, Ribnica, 39:46, XVII.
18. Rom Herbert, Ribnica, 41:10, XVIII.
19. Medic Franc, Kočevje, 43:49, XIX.
20. Cvar Mirko, Sodražica, 44:38, XX.
21. Conradi Egon, Kočevje, 45:33, XXI.
22. Adamič Jože, Sv. Gregor, 46:20, XXII.
23. Šega Franc, Sodražica, 46:44, XXIII.
24. Šoster Edvard, Sodražica, 48:08, XXIV.
25. Škapin Silvo, Sodražica, 49:40, XXV.

Proga 6 km

1. Marolt Jože, Hojče, čas 45:17, mesto I.
2. Košir Alojz, Jurjevica, 45:47, II.
3. Adamič Jože, Zamostec, 46:43, III.
4. Zbašnik Ignacij, Ribnica, 47:07, IV.
5. Lavrič Karol, Loški potok, 47:15, V.
6. Bartol Alojz, Loški potok, 47:42, VI.
7. Košir Albin, Loški potok, 48:36, VII.
8. Šušteršič Jože, Loški potok, 48:54, VIII.
9. Oberstar Zdravko, Loški potok, 51:06, IX.
10. Petrič Ivan, Sodražica, 51:12, X.
11. Petek Gvido, Sodražica, 51:39, XI.
12. Vavtar Jože, Sodražica, 51:42, XII.
13. Kordiš Karol, Loški potok, 51:52, XIII.
14. Petrič Slavo, Sodražica, 53:—, XIV.
15. Rankl Karl, Kočevje, 53:55, XV.
16. Majerle Peter, Kočevje, 55:09, XVI.
17. Novak Anton, Ribnica, 56:32, XVII.
18. Marn Jože, Jurjevica, 59:46, XVIII.
19. Crnkovič Rudolf, Kočevje, 59:56, XIX.

Korenin Franc, Ljubljana, 37:40, I., izv. konk.
 Dekleva Milan, Ljubljana, 39:39, II., izv. konk.
 8 tekmovalcev je odstopilo: 2 radi pokvare na opremi, 6 ker so zgrešili progo.

Novice

Kočevje. Po mestu kroži vest, da je tukajšnja gasilska četa izključila Slovence iz organizacije. Navaja se vzrok, ki nas zelo razburja. Opazujemo, kaj bo ukrenila okrožna in središnja organizacija gasilcev. Gasilski četi v Kočevju načeljuje točasno Gustav Verderber, gostilničar.

Slovenska Straža na Kočevskem je te dni razdelila vagon koruze Slovincem po vsej Kočevski in sicer po znižani ceni. Najrevnejše slovenske družine pa so jo dobile zastoj. Narocen je spet večji vagon koruze.

Okrožne smučarske tekme Fantovskega odseka kočevskega okrožja za člane in mladcenarščak se bodo vršile v nedeljo 9. svečana 1941. Tekmovalci, mali in veliki, pripravite se! Razpisane so lepe nagrade (okrožni prehodni pokal). FO kočevskega okrožja zadnji dan za prijave do 8. svečana 1941. Podrobna navodila dobe tekmovalci pri svojem odseku.

Na svečnico 2. februarja 1941 dopoldne je zborovala v gostilni pri Beljanu okrajna KZ. Krajevne organizacije so poslale močna zastopstva. Prišel je celo zastopnik iz oddaljene Kočevske reke. Zborovanja se je udeležil tudi delegat osrednje organizacije iz Ljubljane in svetnik Kmečke zbornice g. Ivan Rigler iz Praprošča pri Vel. Laščah.

Poročajo

Stara cerkev. Prosvetno društvo je imelo spet lepo prireditev. Videli smo lepe skioptične slike o slovenskih narodnih nošah, kar je prav primerno ravno sedaj, ko imajo naša dekleta tečaj za narodno vezenje. Obiskal nas je tudi naš dobronik g. svetnik K. Škulj, ki nas je v krasnem govoru navduševal za naše prosvetno delo. Naše Prosvetno društvo je primerjal lepemu šopku, ki ga obseva božje sonce. To je trdni verski temelj, ki ga mora imeti vse naše prosvetno delo. Šopek ima lep vonj. To je naša globoka narodna zavest. Šopek postavimo v vazo. To naj bo naša medsebojna ljubezen, ki nas vse drži v skupnem delu. Šopek potrebuje tudi vode in to naj bo naša stanovitost našim načelom in našemu požrtvovalnemu delu za narod. Opozoril je tudi na nevarnosti našemu delu, posebno nevaren je komunizem, ki je ravno v zadnjem času pokazal, kako je sovražna veri in narodnosti. Povdaril je tudi važnost našega glasila „Kočevski Slovenec“, ki naj bi ga imela vsaka slovenska družina na Kočevskem. Za zaključek smo zapeli našo priljubljeno pesem „Hej Slovenci“. Polni veselja in navdušenja smo se vračali domov z željo, da bi nas g. svetnik še večkrat obiskal.

Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 9. februarja v tukajšnji šoli veseloigro „Začarani svet“. Obilo smesa in prijetne zabave! Zato ste vsi najlepše vabljeni.

— Zopet nam je Slovenska Straža na Kočevskem preskrbela koruzo po znižani ceni. V Bavdkovi hiši, kjer smo jo razdeljevali, je bilo živo, kot na sejmu. Ljudje so prihajali od vseh strani, iz bližnjih vasi pa tudi iz daljnih: iz Klinje vasi, iz Male gore, da celo iz Starega loga. Nekatere najbolj revne družine so dobile po 20 kg koruze zastoj. Najlepše ze zahvaljujemo za vse. Sedaj vemo, kdo ima res odprto srce za revne kočevske Slovence.

Mala gora. Tukaj je umrla v starosti 61 let posestnikova žena Marija Boltezar. Že okrog 20 let jo je mučila težka bolezen. Potrpežljivo in vdano v božjo voljo je prenašala vse trpljenje. Šele s smrtjo se je rešila tega trpljenja in odšla po svoje plačilo k Bogu v nebeško domovino. Večni pokoj njeni duši, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Kočevska reka. V nedeljo 26. p. m. se je vršil redni občni zbor tukajšnje krajevne JRZ. Somišljeniki so se občnega zbora polnoštevilno udeležili. Pri volitvah je bil za predsednika ponovno izvoljen g. Pavel Čepin iz Gotenice, ki je splošno znan vsled svoje agilnosti in klenega značaja. V odboru bo še nadalje deloval g. Jože Maršič.

Turjak. V soboto 1. t. m. sta se poročila v župni cerkvi v Velikih Laščah g. Franc Možek, posestnik iz Turjaka, ki je znan javni delavec in funkcionar tukajšnjih kulturnih, gospodarskih in raznih drugih organizacij, in g. Tončka Možek roj. Pucihar iz Malih Lašč pri Velikih Laščah. Slovensko in krščansko zavednemu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

Mozelj. Čujemo, da dobi naše županstvo za našo občino par vagonov koruze. Smo radovedni, če bomo Slovenci upoštevani po potrebi posameznika, kajti je par slučajev v sosedni občini, ko so prišli Slovenci po moko „prepozno“!

Breže. V petek se je pri nas dogodila huda nesreča. Vaščan Šmalc Janez je šel v gozd po drva. Nazaj se je s polnim vozom vračal skozi vas Kot, ki ima precej hud klanec. Baš v tem klanecu je zavora počila, voz je zdrčal po ledeni cesti in zavil z vso silo v sosedno hišo in gospodarja, ki je poleg voza zastavljal voz in konje, tako nesrečno pritisnil v zid, da je še tisto dopoldne izdihnil. Pokojni je bil priden gospodar, star 40 let, in zapušča dvoje otrok. N. v m. p.

Dolenja vas. Po kratki bolezni je umrl 26. januarja g. Marko Oražem v 88. letu svojega življenja. Nič posebne bolezni, pri polni zavesti do zadnjega, je ugasnil kar na hitro. Pokojni je bil daleč naokrog znan kot razumen gospodar, globoko veren družinski oče, ki je vedno dosledno pokazal svoje krščansko prepričanje, kadar je bilo potrebno. Dolgo let je bil občinski svetovalec in v drugih zastopstvih. Dočkal je visoko starost občje spoštovan in ugleden. N. v m. p.

Rakitnica. Za elektrifikacijo naše vasi smo se zavzeli sedaj z vso vnemo. Pomanjkanje petroleja je nagnalo tudi tiste, ki so doslej še pomišljali. Pri nas je elektrika še toliko pomembnejša, ker v zgodnjem jutru in pozno v noč rabimo luč v hlevu in na dvorišču, ko hodimo po „froht“ že ob treh zjutraj.

Ribnica. V ponedeljek 3. februarja se je tu vršilo veliko zborovanje naših rešetarjev, ki so vsled vojnih neprilik v sosednjih državah prišli v veliko stisko. Pot v Nemčijo in Italijo s krošnjo je lani že začela odpovedovati, letos je vsled nemških odredb docela odpovedala. Nad 400 leten zaslužek je mahoma zastal. Izpadek teh dohodkov je zelo občuten v vsem gospodarstvu v ribniški, sodraški in dolenjevaški občini. Da se odstranijo razne ovire, so se rešetarji-krošnjari organizirali še posebej v lastni organizaciji Zvezi lesnih domačih obrti v Ribnici. Takoj je pristopilo 200 rešetarjev. Za predsednika so člani soglasno z velikim odobravanjem izvolili bivšega nar. poslanca g. Škulja, ki že 22 let vodi in zastopa zelo uspešno interese ribniške lesne dcmače obrti. Ker so v zadnjem času uredbe zavrle krošnjarijenje tudi v Sloveniji, se je odposlala prošnja na g. bana, osebna deputacija pa se odpošlje k ministrstvu vojske ter ministrstvu trgovine in zunanjih zadev. Če se to vprašanje čimprej ne reši ugodno, bo za ribniško dolino hud gospodarski udarec!

Za kratek čas

Slovenski pregovori o torbi

Bolje je črn kos kruha kakor prazna torba.
 Ciganka nima obraza, toda polno torbo.
 Črn obraz — polna torba.
 Gizdav berač nosi prazno torbo.
 Gizdav berač — prazna torba.
 Kar Bog da — s tem v torbo.
 Ko se Vlah izleže (rodi), že v torbo seže (začne krasti).
 Korošec potuje z roncem, Hrvat s torbo, Kranjc z bisago.
 Niso složni, ko ne kozji rogovi v torbi.
 Pošten je ko vlaška torba. Šašelj.

Ribniška

Dva Slovence, katerih eden je bil Ribničan, sta se vozila iz Amerike domov. Ko prideta na Francosko in v mesto Bordó, bere Ribničan to mesto Bordeavks. Pa ga zavrne tovariš: „Priatelj, tako se to ime piše, a izgovarja pa se Bordó.“ „A tako,“ pravi Ribničan. Pa mu pravi zopet tovariš: „Vidiš, nekaj podobnega je tudi v angleščini, da se drugače piše in drugače izgovarja. Tako na primer se je pisal Anglež, ki je prinesel prvi krompir iz Amerike na Angleško, od koder se je potem razširil po vsi Evropi, Julius Drake. Toda to ime se izgovarja Drek, ne Drake.“ Pa pravi zopet Ribničan: „A tako! Potem pa je v francoščini in angleščini ravno tisto, kakor pri nas v Ribnici. Mi v Ribnici pišemo tudi lonce, a izgovarjamo pa pisker.“ Š.

Kočevski Slovenec

Vijudno Vas prosimo, da naročnino za zaostalo leto poravnate po priloženih položnicah čim preje.

Naša čisto domača zavarovalnica za vse vrste zavarovanj je edinole

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Požar - Življenje - Posmrtnina - Doba - Starostna preskrba - Avtomobili - Vlomska tatvina - Nezgode - Jamstvo -
 Steklo - Zvonovi. — Člani prejemaajo mesečnik „Našo moč“.